

ОСОБЛИВОСТІ ГРОШОВО-КРЕДИТНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ

Сіфурова А.І., гр. Ф-30

Науковий керівник – ст. викл. **Н.В. Радєвіч**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Грошово-кредитна політика в ринкових умовах є одним із найважливіших інструментів впливу держави на перебіг економічних процесів в країні. В Україні головним провідником грошово-кредитної політики є Національний банк (НБУ). Крім нього, у її виробленні беруть участь також органи законодавчої та виконавчої влади, які визначають основні макроекономічні показники, що слугують орієнтирами для формування цілей грошово-кредитної політики.

Відповідно до Конституції України основною функцією Національного банку України є забезпечення стабільності національної грошової одиниці держави.

Як центральний банк держави Національний банк України здійснює грошово-кредитну політику, використовуючи відповідні методи та інструменти. Основні засади грошово-кредитної політики ґрунтуються на основних критеріях та макроекономічних показниках загальнодержавної програми економічного розвитку та основних параметрах економічного та соціального розвитку України на відповідний період, що включають прогнозні показники обсягу валового внутрішнього продукту, рівня інфляції, розміру дефіциту державного бюджету та джерел його покриття, платіжного та торгового балансів, затверджених Кабінетом Міністрів України.

Згідно із Законом України «Про Національний банк України» основними економічними засобами і методами грошово-кредитної політики є регулювання обсягу грошової маси через: визначення та регулювання норм обов'язкових резервів для комерційних банків; процентну політику; рефінансування комерційних банків; управління золотовалютними резервами; операції з цінними паперами (крім цінних паперів, що підтверджують корпоративні права), у тому числі з казначейськими зобов'язаннями, на відкритому ринку; регулювання імпорту та експорту капіталу; емісію власних боргових зобов'язань та операції з ними.

Грошово-кредитна політика в Україні в різні періоди розвитку її економіки здійснювалась адекватно до тих процесів, які відбувалися в сферах макроекономіки, фінансової та структурної реформ держави.

РОЛЬ МІЖНАРОДНОГО ВАЛЮТНОГО ФОНДУ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ВАЛЮТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ

Соловйова Т.Р., гр. МЕ-18

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.А. Кулініч**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Співробітництво України і МВФ є досить актуальним у наш час, оскільки МВФ – це додаткове фінансування реформ в економіці, що призведе до покращення фінансового становища України у світовому масштабі. Відносини України і МВФ в основному мають кредитний характер. Стосовно напрямів на які використовуються позичені МВФ кошти – то це в основному обслуговування зовнішнього боргу, фінансування дефіцитів платіжних балансів, у тому числі – на закупівлю імпорту для багатьох сфер діяльності, включаючи паливно-енергетичний комплекс, сільське господарство тощо. Ще одним напрямком використання кредитів МВФ є формування валютних резервів. У 2008 році Україна затвердила отримання найбільшого за роки незалежності і співпраці з МВФ кредиту. Але Україна ще не погасила заборгованість за даним кредитом, як вже веде переговори з МВФ про отримання наступного кредиту. Стосовно поточного кредиту, то кредит від МВФ є досить дешевим і спокусливим для уряду, оскільки передбачає виплату відсотків у розмірі близько 2% річних від загальної суми боргу. Виплата тіла позики починається у 2012 році і триватиме до 2014 року. Якщо економіка України у цей період буде зростати, погашення позики не складе особливих труднощів. Коли ж реалізується песимістичний сценарій, тягар боргу, навіть з врахуванням знецінення грошей, виявиться занадто важким для ослабленої держави. Зараз заборгованість перед МВФ у розрахунку на одного жителя України складає близько 225 доларів. Оскільки Україна повинна повернути взятий у 2008 році кредит, то МВФ розробив програму 2010-2013 фінансових років, протягом яких Україна зобов'язана повернути кредит. Звичайно, що отриманий кредит дещо стабілізував платіжний баланс, однак ці позитивні тенденції мають і свою негативну сторону – зменшилися реальні доходи населення. Для сучасної економіки України важко виплатити суму 215,5 млн дол. США щоб покрити поточну заборгованість. Саме тому для України є перспективно співпрацювати із організацією такого масштабу, тим паче, що МВФ розробляє такі механізми і рекомендації, які б допомогли Україні ефективно знищити всі наслідки кризи.